

Yrittäjän ei sovi sairastua, ei ainakaan vakavasti. Tämän on tullut huomaamaan Invalidiliiton asumispalveluyksikössä, Oulun Lintulassa, vaikuttava Petri Mattanen (39). Halvaannuttuaan Petri menetti neljä vuotta sitten kaiken perhettään ja omaisuuttaan myöten.

TEKSTI ANNE ANTTILA KUVAT MARKKU RUOTTINEN

Yrittäjyys katkesi *silmänräpäyksessä*

Sulava ja vauhdikas elämänmeno voi muuttua silmänräpäyksessä. Näin kävi Tampereelta kotoisin olevalle **Petri Mattaselle**, joka oli ikänsä puolesta elämänsä vedossa. Petri oli teini-ikäisestä lähtien ollut kova työmies. Ravintolakokin koulutus antoi hyvät eväät alalle, ja vuonna 1989 Petri perusti oman ruokaravintolan.

– Olin kasvanut tiskin takana, joten ammatinvalinta ei tuottanut minkäänlaisia ongelmia. Näin jo pojankoltiaisena, että leipä ei tule helpolla, mutta kiinnostus voitti ammatin varjopuolet, Petri kertoo.

Kahden tunnin yöunet

Perustettuaan oman ravintolan Petri paneutui täysillä sen kehittämiseen.

– Minulla oli vastassa kovat haasteet, sillä kilpailu on aina ollut kovaa. Päätin kuitenkin luoda ravintolasta itseni näköisen. Päivisin tarjoilin ruokaa, ja viikonloput pistettiin jalalla koreasti eli tanssittiin.

– Työtä riitti viikon jokaiselle päivälle,

ja yöunet jäivät yleensä noin kahteen tuntiin. Tätä rumbaa kesti kymmenen vuotta, joten univelkaa oli ehtinyt kertyä ruuti-naallinen määrä, Petri muistelee.

Petri ei kuitenkaan ajatellut itseään, vaan perheensä hyvinvointia. Kova työtahiti näkyi myös perheen tulotasossa. Kymmenessä vuodessa Mattasen perhe oli ehtinyt hankkia mukavan määrän myös maalista omaisuutta.

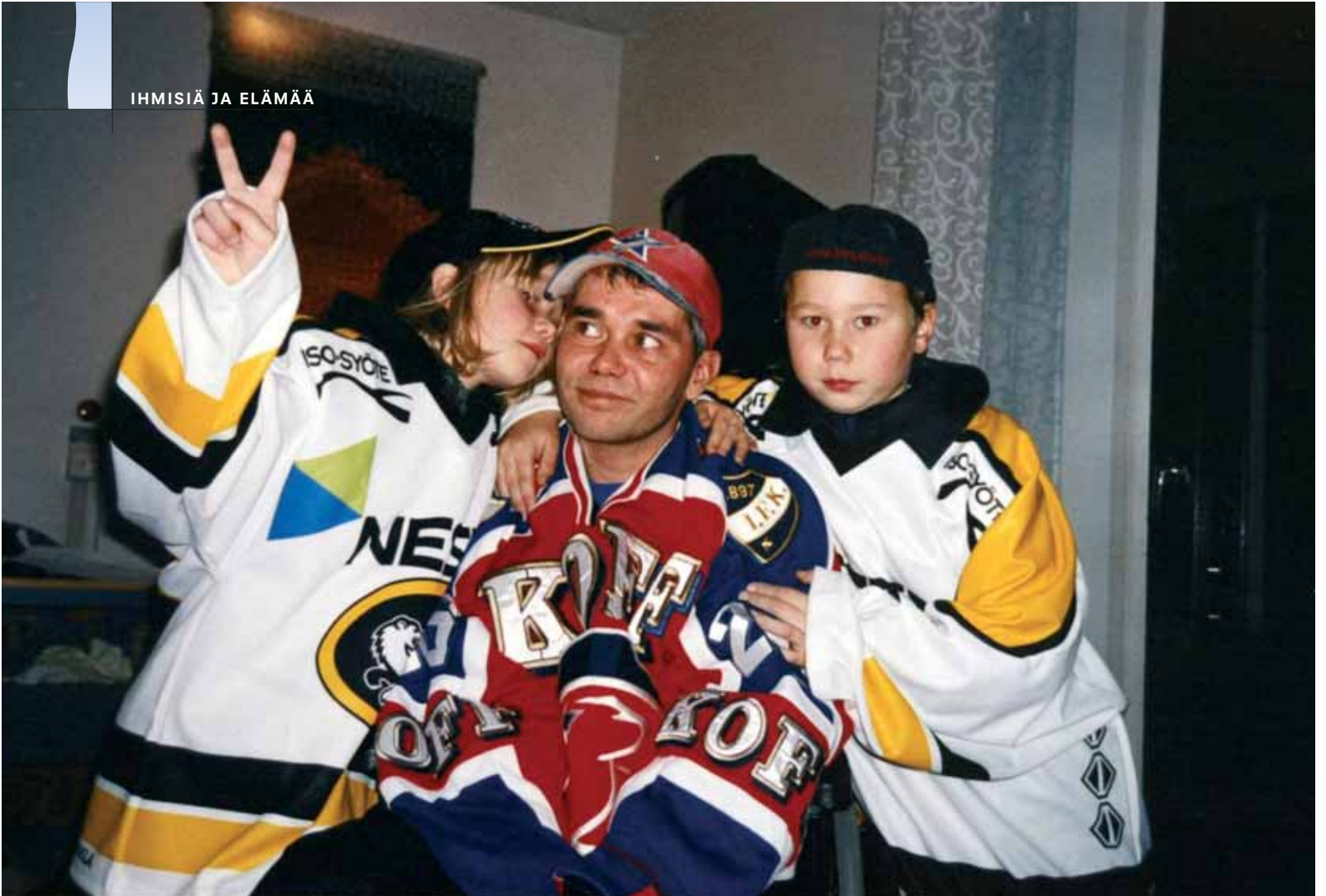
– Talousasiat olivat kunnossa ja katto pään päällä. Myös rakkautta riitti, joten kaikki oli paremmin kuin hyvin, Petri luonnehtii reilun neljän vuoden takaista elämäänsä.

Jalat alta

Vuoden 1999 heinäkuun 28. päivänä kaikki kuitenkin muuttui.

– Tuolloin oli sinänsä harvinainen päivä, että ehdin kiireiltäni myös jääkiekkokaukaloon. Olen aina tykännyt pelata lätäkää, mutta ajanpuutteen vuoksi kaukalossa riehuminen oli harvinaista herkkua.

– Riehuminen koitui kuitenkin melkoi-
seksi kohtaloksi. Tulin jäältä, kävin suih-
kussa ja olin juuri pistämässä työvaatteita
päälle, kun jalat menivät alta ja taju pime-
ni. Heräsin muutamia kuukausia myöhem-
min teho-osastolla. En saanut sanaakaan
suustani ja mikään paikka ei toiminut.
Olin halvaantunut kaulasta alaspäin, Petri
muistelee elämänsä suurinta tragediaa.

Puolen vuoden ajan Petriä pidettiin
tehovalvonnassa. Puhe- ja liikuntakykynsä
menettänyt yrittäjä oli tosipaikan edessä,
sillä lääkäri ei antanut paranemiselle juuri
minkäänlaista toivoa.

Kaikki meni

Verisuonen katkeaminen tuli Petrille täy-
dellisenä yllätyksenä, sillä sairastuminen ei
antanut mitään ennakkovaroitusta.

*(Yllä) Petri Mattanen vie lapsensa usein
katsomaan jääkiekkoa. Lapset ovat hänel-
le erittäin tärkeitä.*

*Petri pyörittä tanssiravintolaa kymmenen
vuoden ajan, ilman minkäänlaista lomaa.*

Puolen vuoden ajan Petriä pidettiin tehovalvonnassa. Puhe- ja liikuntakykynsä menettänyt yrittäjä oli tosipaikan edessä, sillä lääkäri ei antanut paranemiselle juuri minkäänlaista toivoa.

– Kaikki tuli kuin salama kirkkaalta taivaalta. Heräsin karuun todellisuuteen ja siihen, että liikkumiset on nyt liikuttu. Ei siinä auttanut muuta kuin miettiä sitä, miten selvitä seuraavaan päivään, tunti kerrallaan. Henkinen kantti oli tosi tiukoilla, Petri huokaa.

Sairastumisen myötä Petri joutui luopumaan unelmistaan ja myös kaikesta siitä, mitä oli ehtinyt kymmenen vuoden aikana rakentaa.

– Menetin kaiken, ihan kaiken. Ensimmäiseksi jouduin luopumaan yrityksestä ja sen jälkeen kodista. Viimeisin ja pahin oli tietenkin avioero ja perheen hajoaminen. Siitä en ole vieläkaan selvinnyt, Petri listaa.

Yrittäjällä ei ole varaa sairastaa

Petri Mattanen joutui yrittäjänä tavallista tiukempaan tilanteeseen.

– Käytännössä tavallisella pienyrittäjällä ei ole varaa sairastaa. Tällainen tilanne vie

kertaheitolla maton alta, myös taloudellisesti.

– Onneksi minulla oli olemassa pienimuotoinen yrittäjäeläkevakuutus. Se pitää minut hengissä, mutta siihenpä se sitten jääkin. Tavallisella yrittäjällä ei ole varaa maksaa mitään ekstrabonuksella varustettuja vakuutuksia, joten täytyy tyytyä siihen mitä on, Petri tietää kokemuksesta.

Petrin sairastumisesta on kulunut neljä vuotta. Hänen omien sanojensa mukaan neljä erittäin pitkää ja raskasta vuotta.

– Joskus pitää ihan miettimällä miettiä, miksi kohtalo koettelee näin julmalla tavalla. Entisestä elämästä ei jäänyt muuta kuin lasten rakkaus. Olin alkuaikoina hirveän katkera, mutta nyt on vain ajateltava elämää eteenpäin, päivä kerrallaan. ■

Virikeohjaaja Jouni Qveflander pitää huolen, että armoton jääkiekkofani Petri pääsee otteluihin.

